

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Consternatio multitudinis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

DE CAPRA. CAP. I.

Hec igitur prima de Capra consideratio, quoniam ea vago lascivoque admodum ingenio prædicta, & vorandi aviditate hac illac curritas, locoque stare nescia, è grege prima omnium prodit,

AUDIENDI PROMPTITUDO.

CAP. II.

A Plin. lib. 3. c. 50. **H**ominem auditu præpollentem Ægyptii hieroglyphice significare si vellent, Capram posse soliti sunt, quam per aures perinde atque per narres spiritum & emittere, & vicissim recipere una cum Ægyptiis tam Archelaus quam Alcmæon authores gravissimi prodidere: quamvis opinionem hanc maxime reprobat Aristoteles, humanamque diligentiam id nulla adhuc dissectione comprehendit, aut sensu aliquo evidenciore conjicere potuisse, firmiter asseverat: Ægyptiis tamen commentum placet.

CONSTERNATIO MULTITUDINIS.

CAP. III.

Caprarum grec attonitus. **S**unt qui multitudinem uniuscujusque casu consternatam obstupefactamque indicare volentes, Capram villo à mento dependentem comprehensam pingant. Accidit enim, ut si earum unam ex grege aruncq eo apprehenderis, cæteræ stent veluti stupidae, suos in illam unam oculos conjicentes. Sunt vero qui loco hoc modo Eryngium, modo Moly, vel Origanum etiam querant: quem caulem si Ovis Capellave pascendo avulerit, & in sublimi conspicuum erexerit, grec reliquus abjecta pabuli cura attonitus reddatur: neque prius pabuli memor fiat, quam caulis ille à pastoribus ab ore pecudis abstractus abscindatur. Cujus fabula authores etiam citant Aristotelem & Plutarchum. Nos Hieroglyphicum de apprehensione Caprae barba, quam Opilius Aurelius Spirillum vocari dicit, aruncum Plinius ex Naturali Historia desumpsumus.

PRO VITIBUS SACRUM. CAP. IV.

In Corin. thiacis. Praesertim viisibus ex Plin. ibid. **Q**uid autem sibi vellet hieroglyphicum aheneæ Caprae inaurata, quam Philiasii tanto cultu prosequerantur, ut illi etiam preces allegarent, Paufanias declarat. Quippe cum manifestum sit, sydus, quam Capram appellant, exortu suo vitibus nocere, id honoris ei habitum volvere, quod ne id accideret, ea potissimum ratione caveri posse judicarunt. Animal porro id cum sit ex domesticis omnibus damnosissimum, lege in Acropolin Athenis adire prohibitum, morsu noxio universa germina abrodens, &c, ut more Jurisconsultorum, ac prætorii edicti loquar, pauperiem faciens Alii Baccho Caprum ob hoc maestare maluerunt: ut pestis quæ mortuus pestilentis vitibus maxime nocet, immolata, Deum vitibus conciliaret. Nam & Ascolia sacra, de quibus Virgil. *Unctos saliere per ures, ead causa Baccho sunt instituta: quia utres ex hircinis caprinisque pelibus fieri consuerunt. Quoniam vero Capri vitem abrodens eam veluti veneficio vitiat, excoxitatum est in Bacchi gratiam id in utres ludibrium, ut scilicet eos flatu tumefactos per humum disponenter, superque eos saltationibus lascivirent, unde lubricitate pellis suopte pingui delibata pingues identidem fallerentur, precipitesque saltatores, sine ullo tamen incommodo, conciderent, effusumque omnium risum excitarent. Eadem antipathia causa dictum à Virgilio autumant:*

Et in verubus torrebimus extra columnis. **C**orylos enim vitibus vicinitate sua nocere, experimento compertum est: quamvis Festus columnhaftilia ex corno abore facta potius, quam ex Corylo velit. Contra vero inventum est extam pelli lente in vites animali maximam capere utilitatem, ejusque beneficio augeri vindemiam: siquidem apud Africanum legas, cornua Caprarum numero tria circum arborem, cui vitis maritata sit interram affigi, acumine deorsum immisso, ore cornum supra terram paululum extante, ut pluvia, velut